

Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Senior Engineering Investments B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-494/03)

(2004/C 21/41)

Hoge Raad der Nederlanden, on pyytänyt 21.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Senior Engineering Investments B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën, seuraaviin kysymyksiin:

1. Sallitaanko 17.7.1969 annetun direktiivin N:o 69/335/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla direktiivillä N:o 85/303/ETY⁽²⁾, 4 artiklan 2 kohdan johdantokappaleessa ja b alakohdassa se, että yhtiöltä kannetaan pääoman hankintaveron siitä, että kyseisen yhtiön emoyhtiö on antanut suoran epämuodollisen pääomaruiskeen kyseisen yhtiön tytäryhtiölle, ja jos sallitaan, millä olosuhteilla on tällöin merkitystä? Erityisesti kysytään, onko merkitystä sillä, onko kyseistä yhtiötä taloudelliselta kannalta tarkasteltuna pidettävä suoran epämuodollisen pääomaruiskeen tosiasiallisena edunsaajana?
2. Estääkö EY:n perustamissopimuksen 52 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 58 artiklassa (josta on tullut EY 48 artikla) määrätty sijoittautumisvapaus sen, että jäsenvaltion verohallinto noudattaa käytäntöä, jonka mukaan yhtiöltä ei kanneta pääoman hankintaveron kyseisen yhtiön emoyhtiön kyseisen yhtiön tytäryhtiölle antamasta suorasta epämuodollisesta pääomaruiskeesta, jos kyseisen yhtiön tytäryhtiö on sijoittautunut tähän jäsenvaltioon, ja onko tällöin merkitystä – pitäen lähtökohtana sitä, että direktiivissä sallitaan nyt esillä olevan tapauksen kaltaisessa tapauksessa pääoman hankintaveron kantaminen sekä yhtiöltä että sen tytäryhtiöltä – sillä, onko koko konsernilta kannettu enemmän pääoman hankintaveron kuin olisi kannettu silloin, jos sekä yhtiö että sen tytäryhtiö olisivat sijoittautuneet Alankomaihin?

⁽¹⁾ Council Directive 69/335/EEC of 17 July 1969 concerning indirect taxes on the raising of capital. EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25-29. (Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa).

⁽²⁾ Council Directive 85/303/EEC of 10 June 1985 amending Directive 69/335/EEC concerning indirect taxes on the raising of capital. EYVL L 156, 15.6.1985, s. 23-24. (Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa).

Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Intermodal Transport B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-495/03)

(2004/C 21/42)

Hoge Raad der Nederlanden, on pyytänyt 21.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Intermodal Transport B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kansallisen tuomioistuimen esitettävä yhdistetyn nimikkeistön⁽¹⁾ tulkintaa koskevia kysymyksiä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle, kun kyseisessä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jossa on kyse tietyin tavaran luokittelemista yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen, asianosainen vetoaa tulliviranomaisen kantaa sellaisena kuin se on ilmaistu kolmannelle annetussa samankaltaista tavaraa koskevassa sitovassa tariffitiedossa, ja kun kyseinen kansallinen tuomioistuin katsoo, että tämä sitova tariffitieto ei ole sopusuunnissa yhdistetyn nimikkeistön kanssa?
2. Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 8709 tulkittava siten, että nyt esillä olevassa tapauksessa kyseessä olevien kaltaiset ajoneuvot kuuluvat sen alaisuuteen?

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987 tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista. Otetaan käyttöön tavaranimikkeistä, jäljempänä ”yhdistetty nimikkeistö” tai lyhennettynä ”CN”, joka vastaa sekä yhteisen tullitariffin että yhteisön ulkomaankaupan tilastoinnin tarpeita. EYVL, erityispainos 1987, 11/nide13, s. 22.

Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-496/03)

(2004/C 21/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan edustajat ovat C.-F. Durand ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennenkahdeksannen kerran 6 päivänä elokuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/59/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 30.7.2002.

(¹) EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-497/03)

(2004/C 21/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Edustajina ovat Josef Christian Schieferer ja Bernhard Schima, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan (entinen EY:n perustamissopimuksen 30 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt Gewerbeordnungin (Itävallan elinkeinolaki) 50 §:n 2 momentissa lisäravintoaineita koskevasta postimyyntikiellosta.
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Lisäravintoaineita koskeva postimyyntikielto, josta on säädetty Gewerbeordnungin 50 §:n 2 kohdassa, on vaikutukseltaan tuonnin määrällistä rajoitusta vastaava toimenpide. Se estää toisista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden myyntiä voimakkaammin kuin kotimaisten tuotteiden. Tuollainen postimyyntikielto pakottaa muiden jäsenvaltioiden yrittäjät perustamaan toimipisteen Itävaltaan tai etsimään sieltä liikekumppanin, kun taas itävaltalaisilla yrittäjillä on joka tapauksessa olemassa paikallinen toimipiste, jota he voivat käyttää hyväkseen markkinoidessaan valmistamia lisäravintoaineita. Viimeksi mainituilla yrittäjillä on se etu, että he voivat käyttää tuotantoalueen osia, tai sen alueen osia, jolla toimipiste sijaitsee, myös myyntipaikkoina. Tämä voi tarkoittaa ulkomaisiin valmistajiin verrattuna huomattavaa etua kustannussäästöjen muodossa.

Tavoite suojella kuluttajia terveyden vaarantumiselta ja petoksilta voisi oikeuttaa tuollaisen kiellon, mutta se voidaan saavuttaa myös lievemmin keinoin, joilla tavaroiden vapaata liikkuvuutta rajoitetaan vähemmän. Itävallan toimenpide on näin ollen katsottava tavaroiden vapaan liikkuvuuden suhteettomaksi rajoitukseksi.

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 10.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Kingscrest Associates Ltd. 2) Montecello Ltd (harjoittavat elinkeinoa yhdessä toiminimellä Kingrest Residential Care Homes) vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-498/03)

(2004/C 21/45)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, on pyytänyt 10.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Kingscrest Associates Ltd. 2) Montecello Ltd (harjoittavat elinkeinoa yhdessä toiminimellä Kingrest Residential Care Homes) vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin: